

Образац - 1

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: Шумарски

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке: Број: 01/04-2.2137-22/13, Сенат Универзитета у Бањалуци, 23.08.2013. године
Ужа научна/умјетничка област: Ловство
Назив факултета: Универзитет у Бањалуци, Шумарски факултет
Број кандидата који се бирају 1 (један)
Број пријављених кандидата 1 (један)
Датум и мјесто објављивања конкурса: 23.08.2013. године, Бањалука, Република Српска, Босна и Херцеговина
Састав комисије: а) Др Зоран Ристић, ванредни професор, Природно-математички факултет, Универзитет у Новом Саду, предсједник б) Др Зоран Говедар, ванредни професор, Шумарски факултет, Универзитет у Бањалуци, члан в) Др Зоран Станивуковић, доцент, Шумарски факултет, Универзитет у Бањалуци, члан
Пријављени кандидати Др Драгутин Матаругић

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Драгутин (Милош и Савка) Матаругић
Датум и мјесто рођења:	02.02.1949., Машићи, Градишка, Босна и Херцеговина, СФРЈ
Установе у којима је био запослен:	<ul style="list-style-type: none"> • ПИК "Младен Стојановић", ООУР Говедарска фарма Нова Топола (од 1974. до 1998.), • Ветеринарска станица Челинац (1998) • Ветеринарски институт "Др Васо Бутозан", Бања Лука (од 1998. до 2000.) • "Ветеринарско-сточарски центар", Бања Лука • Универзитет у Бањалуци, Пољопривредни факултет • Универзитет у Бањалуци, Шумарски факултет • Универзитет у Источном Сарајеву, Пољопривредни факултет
Радна мјеста:	шеф ветеринарске службе и технички директор; теренски ветеринар; научни сарадник; руководилац производње; доцент, ванредни професор, редовни професор
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Ветеринарска комора Републике Српске; Ловачки савез Републике Српске

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Универзитет у Сарајеву, Ветеринарски факултет
Звање:	дипломирани ветеринар
Мјесто и година завршетка:	Сарајево, 1974. године
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8,70
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Свеучилиште у Загребу, Ветеринарски факултет
Звање:	Магистар ветеринарских знаности
Мјесто и година завршетка:	Загреб, 1982. године
Наслов завршног рада:	Лијечење оваријалних циста у крава велике производње млијека
Научна/умјетничка област:	Физиологија размнажања крава са умјетним осјемењивањем
Просјечна оцјена:	4,7
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Свеучилиште у Загребу, Ветеринарски факултет
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Загреб, 1992. године
Назив докторске дисертације:	Репродукција млијечних крава и могућност њене интензификације у говедарским фармама
Научна/умјетничка област (подаци из	Доктор биомедицинских знаности - знанствено

дипломе):	поље ветеринарска медицина
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	/

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

/

Радови послје последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Оригинални научни рад у часопису националног значаја (6 бодова)

1. Урошевић, М., Дробњак, Д., Живковић, Б., **Матаругић, Д.** (2009): Основни екстеријерни параметри жутог српског гонича, *Агрознање*, vol. 10, 2, 127-130. **(0,75 x 6 = 4 бода)**

Ужа и шира територија Балкана представља прави извор гонича. То је центар одакле су кренули преци многих, данас званично признатих раса гонича у многим земљама. Опште је познато да је најисцрпнији приказ гонича на Балкану дао Franz Laska (1905), аустријски официр који је службовао у Босни. Поред својих званичних обавеза, овај заљубљеник у лов и псе, урадио је и веома детаљну анализу гонича.

2. **Матаругић, Д.**, Савић, Ђ. (2009): Трихинелоза дивљих свиња у ловиштима Републике Српске, *Ветеринарски журнал Републике Српске*, vol IX, 2, , 138-143 **(1 x 6 = 6 бодова)**

У раду су приказани резултати прегледа 538 узорака меса дивљих свиња из 42 ловишта са подручја цијеле Републике Српске. Узорци у категорисани према тјелесној маси одстријељених грла. Највећи број узорака припадао је категорији дивљих свиња до 70 килограма тјелесне масе. Укупно је откривено 39 позитивних узорака (7,25%). Највећи број позитивних узорака у односу на број одстријељених регистрован је код категорије свиња преко 120 килограма (6 узорака, односно 12,24%). У раду су дате и сугестије за даљи рад на сузбијању и искоријењивању трихинелозе.

3. Урошевић, М., **Матаругић, Д.**, Дробњак, Д., Живковић, Б. (2010): Утицај рода жира на штете од дивље свиње (*Sus scrofa*) на пољопривредним културама у Хомољу, *Ветеринарски журнал Републике Српске*, vol X, 1, , 65-68. **(0,75 x 6 = 4 бода)**

Не постоји прецизна евиденција штета које направе дивље свиње током сезоне. Методе борбе и покушаји смањења штета на пољопривредним културама прилично су различите. Међу ловцима је најчешће уврежено мишљење да се одстрелом може смањити број јединки у одређеној популацији дивљих свиња и да ће се, самим тим, умањити и број улазака дивљих свиња на култивисане пољопривредне површине. Међутим, таква пракса не даје довољно добре резултате и штете на пољопривредним културама најчешће се не смањују. Вишегодишње посматрање и анализа причињених штета на пољопривредним културама у Хомољу јасно је показало да је величина (изражена у хектарима)

оштећених површина у директној повезаности са родношћу жира у оближњим шумама и родом воћкарица у ловиштима.

4. **Новаковић, Б., Матаругић, Д., Илић, В., Урошевић, М., Дробњак, Д. (2011):** Искоришћеност капацитета и однос појединих категорија срнеће дивљачи у ловиштима Републике Српске, *Агрознање*, vol. 12, 1, 95-100. **(0,50 x 6 = 3 бода)**

Укупна површина ловишта у Босни и Херцеговини износи око четири милиона хектара. Ова велика површина и еко системи који је чине требали би да обезбеде доре услове за размножавање и самодрживост различитих популација дивљачи. На жалост стање на терену и није баш тако. У овом раду анализиран је однос између капацитета ловишта и броја срнеће дивљачи утврђеног пребројавањем. Анализа је обављена у пет ловишта: "Грбавци – Јабланица", којим газдује ЛУ "Козара" Подградци, "Бања Лука" којим газдује ЛУ "Змијање" Бања Лука, "Србац" којим газдује ЛУ "Срна" Србац, затим "Бобија" којим газдује ЛУ "Поткозарје" Пискавица и ловиште "Мотајица" којим газдује ЛУ "Срна" Србац. Анализирајући однос између пројектованог капацитета и следећих категорија: срнидаћи, млади срнидаћи, срне и ланад у периоду од три године закључили смо да је однос између капацитета и броја пребројане дивљачи углавном није у сразмери. Однос између појединих категорија срнеће дивљачи је такође несразмеран и диспропорционалан у односу на пројектовани капацитет ловишта.

5. **Урошевић М., Новаковић Б., Дробњак Д., Матаругић Д. (2011):** Величина легла и однос полова српског гонича у Републици Српској, *Ветеринарски журнал Републике Српске*, vol XI, 1, 24-29. **(0,75 x 6 = 4 бода)**

Гоничи су веома распрострањена и цењена група паса међу ловцима на нашим просторима. Под називом „гоничи“ подразумевају се ловачки пси који по трагу гласно гоне дивљач. Они се оглашавају када наиђу на траг дивљачи, а притом није потребно да је виде. Да би се једна раса свеобухватније упознала и да би се лакше и боље водио и усмеравао узгој, неопходно је познавати и репродуктивне особине. У овом раду анализирали смо 89 легала српског гонича за период од 2007. до 2009. године. Анализирана је просечна величина легла, учесталост величине легла, однос полова у леглима, учесталост мужјака и женки у појединим леглима. Подаци су добијени из званичне пријаве легала из Кинолошког савеза Републике Српске. Утврђена је просечна величина легла од 5,33 штенади.

6. **Урошевић, М.М., Урошевић, М., Дробњак, Д., Ристић, З., Матаругић, Д. (2012):** Повезаност параметара од естетске вредности за оцењивање парогова срнидаћа (*Capreolus capreolus*, L.), *Агрознање*, vol. 13., 1, 233-248. **(0,50 x 6 = 3 бода)**

Срна (*Capreolus capreolus*, L.) је најбројнија и најраспрострањенија врста крупне дивљачи у Европи, а уз дивљу свињу представља економски најзначајнију врсту дивљачи високог лова у ловиштима Србије. Међутим, мале димензије трофеја у комбинацији са већим удљеностима и слабијом видљивошћу у време када се типично лови срнећа дивљач често отежавају добру процену вредности трофеја у СИС поенима. Циљ рада је био да установи корелацију између параметара који утичу на поене за лепоту трофеја и могу се добро проценити на терену и параметара који се на овај начин не могу проценити, односно, да установи да ли је на основу оцене правилности и дужине парогова могуће проценити обим ружа и с којом поузданошћу. За потребе рада употребљено је 116 трофеја срнидаћа одстрелених у току протекле четири деценије у ловиштима на подручју Републике Србије и подручју бивше СР Босне и Херцеговине и СР Хрватске. Мерени су обим руже, дужина парогова и дужина штангле до одвајања првог парошка, а трофеји

су сходно изгледу разврставани у једну од пет категорија. Испитивање и упоређивање односа ових параметара је вршено Т и З тестом и непараметријским тестовима. На основу добијених резултата закључено да на свим типовима трофеја не постоји значајна разлика односа дужине парогова, дужина штангли и обима ружа, док је примећена разлика у односу дужине парога и дужине штангле на основу које се закључује да грла са јачим парошцима имају и већу круну, односно краћу штанглу у односу на величину парога, док је корелација између обима руже и дужине парога средње јака до јака.

7. Урошевић, М., Матаругић, Д., Дробњак, Д. (2012): Ширење и перцепција мириса дивљачи, Ветеринарски журнал Републике Српске, vol XII, 2, 104-110. **(1 x 6 = 6 бодова)**

Без обзира на климатске услове у ловишту, ловачки пси се веома успешно оријентису у њему и извршавају све задатке које им задаје водич – ловац. Њихов основни задатак је проналажење ловне дивљачи, на специфичан начин показивање ловцу где се дивљач налази и, после успешног одстрела, да пронађу и донесу одстрелену дивљач. У основи, пас лови због сопственог ловачког нагона, а човек правилном обуком користи ту псећу особину да задовољи своју страст за ловом. Да би пас пронашао дивљач, неопходно је да осети мирис тражене дивљачи, а то је могуће по уласку на ваздушни талас у коме су специфични мирисни молекули дивљачи.

8. Дробњак, Д., Урошевић, М., Новаковић, Б., Матаругић, Д. (2012): Однос полова и величина легла српског тробојног гонича у Републици Српској, Ветеринарски журнал Републике Српске, vol XII, 2, 104-110. **(0,75 x 6 = 4 бода)**

Аутохтоне расе гонича перзистирају вековима на нашим просторима. Тако је и са српским тробојним гоничем, који припада групи званично релативно младих раса. Раса је 1958. званично призната у матичној земљи, а 1961. и до стране FCI под бројем стандарда 229. Нажалост, нема довољно писаних података како о пореклу и настанку ове расе, тако и о неким њеним особинама. Да бисмо боље упознали неку расу, потребно је познавати и њене основне репродуктивне особине. Радова на ову тему за наше аутохтоне расе гонича има веома мало. У том циљу обављена је анализа величине легла и односа полова код српског тробојног гонича. Подаци су добијени из званичне пријаве легала из Кинолошког савеза Републике Српске у периоду 2007–2009. година.

9. Drobniak, D., Urošević, M., Ograk, Y.Z., Matarugić, D. (2012): Basic exterior characteristics of Serbian Yellow Hound in Southern Serbia, Eurasian J Vet Sci, 28, 2, 111-115. **(0,75 x 6 = 4 бода)**

Aim: This study was carried out to determine the basic exterior characteristics of Serbian Yellow Hounds in southern Serbia. Materials and Methods: Research was conducted through measuring of exterior on 37 Serbian yellow hounds (20 males and 17 bitches) aged 1-9 years. Six exterior parameters (height at withers, body length, head length, skull length, nozzle length, chest circumference) were measured. Results: In males and bitches of the Serbian Yellow Hounds, average height at withers was 52.41±0.71 cm, average body length was 60.91±0.68 cm, average head length was 23.53±0.24 cm, average skull length was 12.03±0.17 cm, average nozzle length was 11.53±0.15 cm, and average chest circumference was 64.15±0.97 cm, respectively. When the measurements were separately evaluated as male and bitch of the dogs, differences between the genders were statistically significant ($p < 0.05$) for all measurement except for nozzle length. Dogs are classified according to their age, differences between young (≤ 1 year) and mature (> 1 year) dogs were statistically insignificant for all metrics ($p > 0.05$). Correlations among the all

measurement values except for between skull length and nozzle length were statistically significant ($p < 0.05$). Conclusion: Further research of dogs on other mentioned locations in Serbia is necessary and all parameters necessary for standard creation and systematic breeding of Serbian yellow hound must be determined, based on thus obtained data.

10. Ристић, З., Матаругић, Д., Дробњак, Д., Божић, Д., Урошевић, М. (2013): Присуство метиљавости код јеленске дивљачи у ловиштима специјалног резервата природе Горње Подунавље, Ветеринарски журнал Републике Српске, vol XIII, 1, 37-46 (**0,50 x 6 = 3 бода**)

Метиљавост код јеленске дивљачи на подручју два ловишта специјалног резервата природе Горње Подунавље постала је веома велики проблем. Узрочник болести су паразити из групе пласнатих црва (Phylum Platyhelminthes), и то велики метиљ (*Fasciola hepatica*, Linnaeus, 1758), велики амерички метиљ (*Fasciola magna*, Cobbold, 1855) и мали метиљ (*Dicrocoelium dendriticum*, Rudolphi, 1819). Према подацима из доступне литературе, узрочник метиљавости код јеленске дивљачи у ритским подручјима Србије у највећем броју случајева је амерички метиљ, док се мали метиљ углавном дијагностикује код муфлона (Маринковић, 2008). Конфигурација терена на којима се налазе ловишта, која су плавна и мочварна, стварају погодне услове за развој америчког метиља. Код одстрелених грла јеленске дивљачи на основу патоморфолошког налаза и изгледа јетре, изгледа длаке, слузокоже и општег стања ухрањености јединки, постављена је сумња на метиљавост. Приликом спољашњег прегледа одстрелених животиња, примећено је да су животиње у лошој кондицији, са слабо развијеном скелетном мускулатуром и slabим резервама масног ткива. Длачни покривач био је лошег квалитета, а у перианалној регији уочена је дијареја. Слузокоже су биле бледе. Код више од 50% прегледаних животиња макроскопски су се могле уочити промене на јетри. Јетра је била увећана, прљавосиве боје са цистичним формацијама. Конзистенција је била углавном гумасти. Цисте су биле испуњене мрком слузавом течности, из њих су на притисак излазили паразити листастог облика. Такође, код одстрелених јединки приметно је умањење трофејне вредности роговља услед болести и заостајања у телесном развоју.

11. Урошевић М. М., Матаругић Д., Дробњак Д., Ристић З., Урошевић Б. М., Прачић Н. (2013): Коришћење ловног фонда у Републици Српској, Ветеринарски журнал Републике Српске, vol XIII, 1, 67-75. (**0,30 x 6 = 1,8 бодова**)

Република Српска простире се на површини од 25.035 км², а то је 2.503.500 ха. На овом простору сусрећу се различити климатски типови. Разноликост климатских карактеристика условљава и постојање различитих биоценоза, које омогућавају битисање прилично великог броја врста флоре и фауне. На укупној територији Републике Српске постоји 91 ловиште. Основна жеља свих је да се капацитети ловишта максимално попуне, односно да се постигне оптимално бројно стање. Да би се стигло до жељеног циља, мора се плански и рационално газдовати на свим нивоима. Одстрел не сме бити циљ, већ сврха очувања и постизања оптималног броја дивљачи у ловишту. Неопходно је истаћи да се може одстрелјивати само реалан прираст, а то ће се постићи ако је пролећно бројање, као мера утврђивања матичног фонда, максимално реално. То је, често, узрок нереалног одстрела који доводи до катастрофалних последица. Ловне основе и планови газдовања морају максимално објективно уважавати сва чињенична стања на терену. Основни плански документ је Програм развоја ловства Републике Српске за период 2010–2020, који је усвојио Ловачки савез Републике Српске. Правилним газдовањем

и имплементацијом планских докумената у пракси могу се постићи жељени резултати, да дивљачи буде довољно, да буде здрава и да трофејна вредност буде на високом нивоу.

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

42,80 бодова

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство)
сврстаних по категоријама из члана 21.)

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број
бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: /

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна дјелатност кандидата (послје последњег избора/реизбора)
(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: /

УКУПАН БРОЈ БОДОВА КАНДИДАТА:

42,80 бодова

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На расписани конкурс за избор наставника за ужу научну област Ловство пријавио се један (1) кандидат, др Драгутин Матаругић, и приложио сву документацију предвиђену општим и посебним условима конкурса. Након анализе референци пријављеног кандидата, Комисија Наставно-научном вијећу подноси сљедеће закључно мишљење:

Кандидат др Драгутин Матаругић докторирао је на Ветеринарском факултету Свеучилишта у Загребу. Од дипломирања је радио у ПИК "Младен Стојановић", Ветеринарском институту Републике Српске, Ветеринарско-сточарском центру у Бањалуци и на Пољопривредном факултету Универзитета у Бањалуци. До сада је објавио 11 (једанаест) оригиналних научних радова у часописима националног значаја, који припадају ужој научној области за коју се врши избор наставника. Посебан акценат у објављеним радовима дат је на заштиту дивљачи и ловну кинологију.

У складу са одредбама Закона о високом образовању и Статута Универзитета у Бањалуци који регулишу услове за избор у звање, Комисија сматра да пријављени

кандидат, др Драгутин Матаругић, у потпуности испуњава услове за избор у звање, и предлаже Наставно-научном вијећу Шумарског факултета Универзитета у Бањалуци да др Драгутина Матаругића **изабере у звање доцента** за ужу научну област Ловство.

У Бањој Луци, 7.10.2013. године

Потпис чланова комисије

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

З. М. Матаругић

Др Драгутин Матаругић